

USNESENÍ

Samosoudkyně Okresního soudu v Tachově rozhodla dne 5. 3. 2026 v trestní věci **odsouzeného Miroslava Bastla**, nar. 16. 8. 1981 v Ústí nad Labem, trvale bytem Československé Armády 601/23, 160 00 Praha - Bubeneč, t. č. Pohraniční stráže č. p. 192, 348 13 Chodová Planá, OSVČ, stíhaného pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, 3 trestního zákoníku a přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku, **takto:**

Dle ust. § 419 trestního zákoníku za užití § 465 odst. 2 trestního řádu **se zkracuje úhrnný trest** odnětí svobody ve uložený odsouzenému trestním příkazem Okresního soudu v Tachově ze dne 16. 6. 2025 č.j. 9T 42/2025-125 **o čtyři (4) měsíce.**

Odůvodnění:

1. Dne 16. 6. 2025 byl ve shora uvedené věci vydán trestní příkaz, kterým byl odsouzený pro přečiny zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku a přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, 3 trestního zákoníku odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 8 měsíců, jeho výkon byl pak podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků, přičemž pro zkušební dobu byla dále uložena povinnost řádně hradit běžné výživné a podle svých schopností a možností uhradit dluh na výživném vzniklý. Trestní příkaz nabyt právní moci dne 26. 7. 2025.
2. Dále je třeba konstatovat, že s účinností od 1. 1. 2026 v ustanovení § 196 tr. zákoníku zanedbání povinné výživy je stanovena objektivní stránka tak, že obviněný neplní svou zákonnou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného po dobu delší než 4 měsíce a (zároveň) tak vydá oprávněnou osobu nebezpečí nouze, od 1. 1. 2026 tak zůstalo trestné pouze jednání uvedené do 31. 12. 2025 v ustanovení § 196 odst. 3 tr. zákoníku (jako kvalifikovaná okolnost prostého neplacení výživného v prvním odstavci), kdy samotné nehrazení výživného po dobu delší 4 měsíců, případné vyhýbání se plnění této povinnosti (do 31. 12. 2025 jednání uvedené v § 196 odst. 2 trestního zákoníku) již není jednáním trestným, není již tedy vůbec nyní trestným činem, nejedná se dále ani o žádný přestupek či jiný správní delikt. Podle ust. § 419 trestního zákoníku pak platí, že trest uložený před nabytím účinnosti tohoto zákona za čin, který již není trestným činem podle tohoto zákona, popřípadě jeho nevykonaný zbytek, se nevykoná. Byly za takový čin a sbíhající se trestný čin uložen úhrnný nebo souhrnný trest, soud trest poměrně zkrátí, přitom přihlédne ke vzájemnému poměru závažnosti činů. Uvedené rozhodnutí pak dle ust. § 465 odst. 2 trestního řádu činí soud, který ve věci rozhodl v 1. stupni, ve veřejném zasedání.
3. Odsouzený u veřejného zasedání uvedl, že se snaží hradit výživné, platí nepravidelně podle finanční situace, je servisní technik a byl nedostatek zakázek. Dostal se navíc v minulosti kvůli problémům s účetní firmou do minusu milion vůči státu a tím to začalo, teď splácí dluhy a výživné podle možností. Nyní již má více zakázek, tak to bude lepší, z posledních plateb na výživné na dceru Viktorii doložil v lednu 2026 částku 3500 Kč, v listopadu 2025 částku 9000 Kč.
4. Předně je třeba konstatovat, že soud sdělil odsouzenému, že k rozhodnutí o osvědčení, respektive nařízení trestu nepodmíněně, bude soud sledovat další plnění vyživovací povinnosti ve vztahu k dceři Viktorii, bylo ovšem možno rozhodnout o zkrácení trestu. Proto soud postupoval podle ustanovení § 419 tr. zákoníku a rozhodl o zkrácení úhrnného trestu, neboť ze dvou trestných činů již je trestným pouze 1, přitom soud přihlédl k tomu, že trestní sazba přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku účinného 31. 12. 2025 činila 1 rok, zatímco podle třetího odstavce bylo možné uložit trest odnětí svobody až na 3 léta, proto soud podle vzájemného poměru sazeb zkrátí trest odnětí svobody o jednu čtvrtinu, tedy na 4 měsíce, zkušební dobu, včetně povinností zde uložených, pak zůstala beze změny. Proto soud rozhodl dle výroku usnesení.